

Niepokalana

G A Z E T K A P A R A F I I p w . N I E P O K A L A N E G O P O C Z Ę C I A
N A J Ś W I Ę T S Z E J M A R Y I P A N N Y W G D A Ń S K U

SŁOWO KS. PROBOSZCZA

W TYM NUMERZE:

Słowo ks. Proboszcza 1

Oczekiwanie 2

Niepokalane Poczęcie
NMP 2

Św. Katarzyna Laboure 3

Patron miesiąca – Św.
Mikołaj 3

Co charakteryzuje Ad-
went 4

Dodatek

**Zdrowaś bądź Maryja,
Niebieska Lilija – Pa-
nu Bogu miła, Matko
litościwa – Tyś jest
nasza ucieczka, Naj-
świętsza Maryja.**

**Maryja wielebna, ukaz
drogę pewną – przyka-
zania Twego Boga
Wszchemogącego –
On Ci wszystka nadzie-
ja, zbawienia naszego.**

(Z pieśni staropolskiej)

Adwent to świt.

Adwent to mała izba w domu cieśli, gdzie zjawił się Archanioł, którego imię Gabriel znaczy „Zwiastujący człowieka”. Jakże ten adwent znaję matki...

Adwent to nasze życie.

Adwent to nasza śmierć.

Adwent to nasze zmartwychwstanie.

Adwent to ostateczne przyjście Chrystusa.

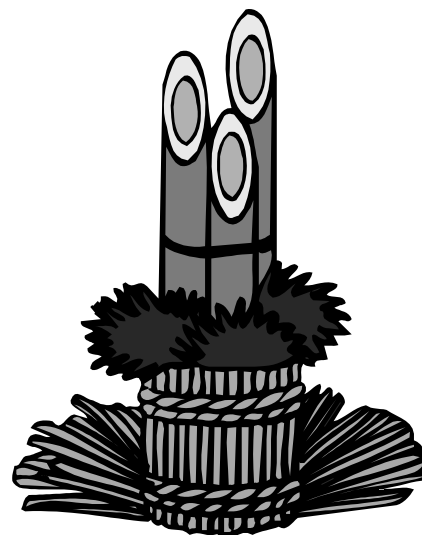
Adwent to liturgia.

Adwent to czas.

*Czas dopełniania się i zbliżania,
czas wzrostu i rozwoju,
czas oczekiwania i tęsknoty, czas przychodzenia Tego, który jest
zawsze, znajomy i nieznanym,
czas ufności i radości,
czas naszego powrotu,
czas prorocstwa i czas świadectwa,
czas nocy,
pora świtu.*

W czasie Adwentu, ku
wzrastaniu w pobożności i łasce,
na rekolekcje, roraty, a także do
głębokiego, duchowego przeży-
wania odpustu parafialnego ku
czci Naszej Patronki – Maryi Nie-
pokalanej, Wszystkich z naszej
Rodziny Parafialnej: Dorosłych,
Młodzież i Dzieci – serdecznie
zapraszam.

Wasz Ksiądz Proboszcz
Wojciech

OCZEKIWANIE

Nazwa adwent pochodzi od łacińskiego słowa *adventus* i oznacza przyjście, przybycie. Adwentowe zwyczaje mają na celu duchowe przygotowanie nas do świętowania tajemnic wiary związanych z narodzinami Jezusa. Adwent zachęca nas nie tylko do rozważania prawdy o historycznych narodzinach Zbawiciela, ale też do oczekiwania na Jego powtórne przyjście na ziemię. Adwent wzbudza w nas uczucia, oczekiwania i nadzieje, których sobie nie uświadamiemy w innym okresie. Teraźniejszość, w której żyjemy, jest ciemna i trudna; być może wydaje nam się bez wyjścia - adwent oznacza przyszłość.

Powtórne przyjście Jezusa i koniec świata - obie te prawdy dadzą się barwnie opisać i z fantazją opowiedzieć, ale trudniej o nich poważnie myśleć. Ludzkość wprawdzie słyszała o pierwszym przyjściu Chrystusa, ale przecież do dziś nie widać z Jego potęgi i chwały. Pytania stawiane dziś człowiekowi są takie same, z jakimi spotykał się chrześcijanin żyjący 100 lat po Chrystusie. Jaką dam odpowiedź, co mogę powiedzieć o mojej wierze i nadziei odnośnie do powtórnego przyjścia Chrystusa? Nie mogę mówić o tym, czego nie wiem. Ale powinienem wiedzieć, że historia tego świata jest historią Boga, że Bóg

chce udoskonalić świat i doprowadzić go do pełni. Odkąd Jezus przyszedł na ziemię, wiemy jeszcze coś więcej:

Bóg jest tym, który przychodzi. Dwa wielkie przyjścia: wcielenie Syna Bożego i Jego powrót w chwale przy końcu świata, a między nimi odwiedziny Boga w sakramentach i Słowie. Całe nasze życie jest czekaniem na ten właśnie powrót, a dzięki temu nawet mroczne dni nie są całkiem ciemne.

Co uczynimy w tym adwencie? Czego spodziewamy się od świąt Bożego Narodzenia? Samych wspomnień, czy czegoś nowego? Bóg daje nam znak, abyśmy mogli zobaczyć, jakiego dla nas dokonuje dzieła. Pragnie, abyśmy tego znaku wypatrywali, dojrzeli go i przyjęli. Jest nim Dziewica Matka i Dziecię, którego imię brzmi „Emanuel - Bóg z nami”. Oboje są wcieleniem słabości, ubóstwa i nadziei. To dziecię przynosi „łaskę i pokój od Boga, Ojca naszego”.

Ks. Eugeniusz

NIEPOKALANE POCZĘCIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Niepokalane Poczęcie oznacza, że Najświętsza Dziewica Maryja od pierwszej chwili swego poczęcia, przez łaskę i szczególny przywilej Boga wszechmogącego, na mocy przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego, została zachowana nienaruszona od wszelkiej zmyły grzechu pierwotnego (Pius IX, bulla *Ineffabilis Deus*). Ten przywilej spośród wszystkich ludzi otrzymała tylko Maryja. Skąd wiemy, że Matka Boża była poczęta bez grzechu pierwotnego? Zawsze uważano, że wskazuje na to kilka miejsc w Piśmie świętym: np. Rdz 3,15 „ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę” - tzw. protoewangelia, czyli pierwsza zapowiedź pokonania szatana. Jeśli potomstwo Jej miało zniszczyć zło, to nie mogła Ona być obciążona jakimkolwiek grzechem, a tym samym być, choć przez chwilę, pod władzą szatana.

Również Ewangelia Łk 1,28 podkreśla, że

w chwili zwiastowania anioł Gabriel pozdrawia Ją jako „łaski pełna”. Skoro Maryja była obdarowana przez Boga „pełnią łaski” to należy podkreślić, że posiadała również łaskę Niekokalnego Poczęcia. Maryja została ubogacona od pierwszej chwili od momentu poczęcia blaskami szczególnej świętości (*Lumen gentium*, 56); świętość ta pochodzi w całości od Chrystusa, „jest Ona odkupiona w sposób wznioślejszy ze względu na zasługi swego Syna”. Bardziej niż wszystkie inne osoby stworzone Ojciec napełnił Ją „wszelkim błogosławieństwem ... na wyżynach niebieskich - w Chrystusie” (Ef 1,3). Wybrał Ją „z miłości przed założeniem świata, aby była święta i nieskalana przed Jego obliczem” (Ef 1,4). Warto również pamiętać, że Maryja przez całe życie pozostała wolna od wszelkiego grzechu osobistego.

Święta Katarzyna Laboure

Urodziła się 2 maja 1806 roku w Faint-les-Moutieres w Burgundii. W wieku 24 lat wstąpiła do Zakonu Sióstr Miłosierdzia. W nowicjacie, a więc u progu życia zakonnego Katarzyna obdarzona została darem wysokiej kontemplacji oraz objawień dotyczących „cudownego medalika”.

W nocy z 18 na 19 lipca 1830 roku miało miejsce pierwsze objawienie NMP. Matka Boża oznajmiła wtedy Katarzynie, że Bóg chce powierzyć jej misję, która sprawi jej wiele cierpienia „*Czasy są złe... nieszczęścia spadną na Francję, cały świat będzie dotknięty różnymi nieszczęściami..., ale przychodźcie do stóp tego ołtarza, tu łaski spłyną na każdego*”. Maryja zachęcała Katarzynę do modlitwy i uczynków pokutnych. 27 listopada tego samego roku miało miejsce kolejne objawienie. Katarzyna ujrzała Najświętszą Dziewicę, która przedstawiała Bogu glob ziemski uwieńczony małym krzyżykiem: wyobrażał on cały świat, wszystkich ludzi i każdego z nas. Następnie Święta ujrzała literę M z wystającym z niej krzyżem, dookoła 12 gwiazd, a pod literą M dwa serca: Jezusa i Maryi. Dookoła postaci Maryi

z rękami rozpostartymi ujrzała Katarzyna napis: *O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy*. Pod koniec tego objawienia Katarzyna otrzymała polecenie: „*Postaraj się, żeby wybito medale według tego wzoru*”. Dnia 30 czerwca 1832 roku wybito 1500 pierwszych medali. Z powodu ogromnej ilości łask zyskał on sobie tak wielką sławę, że nadano mu imię cudownego medalika. Władze kościelne zatwierdziły tę nazwę, a papież Leon XIII pozwolił Zgromadzeniu Księży Misjonarzy na Oficjum kapłańskie i Mszę Świętą, wyznaczając święto Niepokalanej od Cudownego Medalika na dzień 27 listopada. Mimo sławy „cudownego medalika” św. Katarzyna Laboure pozostała cicha i nieznana. Zmarła 31 grudnia 1876 roku. Jej beatyfikacji dokonał papież Pius XI 28 maja 1933 roku, a kanonizował ją Pius XII w 1947 roku. Ciało świętej spoczywa w kaplicy nowicjatu w domu macierzystym Sióstr Miłosierdzia w Paryżu.

Ks. Eugeniusz

PATRON MIESIĄCA – ŚW. MIKOŁAJ

Św. Mikołaj urodził się w mieście Patria w Licji (Mała Azja) ok. 270 roku. Od młodości wyróżniał się nie tylko pobożnością, ale także uczuleniem na niedolę bliźnich. Po śmierci swoich rodziców majątek rozdzielił między ubogich. Został wybrany na biskupa Miry (obecnie Demre). Podbił sobie serca wiernych nie tylko gorliwością pasterską, ale także troskliwością o ich potrzeby materialne. Cuda, które czynił, przysparzały mu jeszcze większej chwały. Kiedy cesarz Konstantyn I Wielki skazał trzech młodzieńców Miry na karę śmierci za jakieś wykroczenie, św. Mikołaj udał się osobiście do Konstantynopola, by uprosić dla swoich wiernych

ułaskawienie. Kiedy indziej miał swoją modlitwą uratować rybaków w czasie gwałtownej burzy od niechybnego utonięcia. W czasie zarazy usługiwał chorym z narażeniem własnego życia. Podanie głosi, że św. Mikołaj wskrzesił trzech ludzi zamordowanych w złości przez hotelarza za to, że mu nie mogli wypłacić należności. W czasie prześladowań, jakie wybuchły za cesarza Dioklecjana i Maksymiliana (początek IV w.) Święty został uwięziony, a zwolniono go dopiero po edykcji mediolańskim w roku 313. Św. Mikołaj zmarł 6 grudnia między rokiem 345 a 352. Ciało jego zostało pochowane ze czcią w Mirze, gdzie spoczywało do roku 1087, a od 9 maja tegoż roku zostało przewiezione do Bari. Ekspertyza naukowa przeprowadzona w ostatnich latach, wykazała, że święty był wzrostu niskiego (167 cm), ale za to

(Ciąg dalszy na stronie 4)

(Ciąg dalszy ze strony 3)

miął silną budowę. W chwili śmierci miał 72-80 lat.

Najstarsze ślady kultu św. Mikołaja napotykałyśmy w VI wieku, kiedy to cesarz Justynian wystawił Świątynię w Konstantynopolu jedną z najwspanialszych bazylik. W Polsce kult świętego jest bardzo popularny. Jeszcze dzisiaj pod jego wezwaniem jest aż 327 kościołów w naszej Ojczyźnie. Do najokazalszych należą kościoły w Gdańsku i w Elblągu. O popularności św. Miko-

łaja w Polsce świadczy również i to, że jego imię było często nadawane noworodkom. Wśród znakomitych Polaków dawnych czasów można wymienić: Mikołaja Kopernika, Mikołaja Trąba - prymasa Polski, Mikołaja Reja, Mikołaja z Chrzanowa - kompozytora, Mikołaja Sep Szaryńskiego, czy Mikołaja z Kurowa, arcybiskupa gnieźnieńskiego, w latach 1409-1411 wikariusza generalnego.

Grzegorz Łątka

CO CHARAKTERYZUJE ADWENT

W Kościele Advent przygotowuje wiernych na święta Bożego Narodzenia. Bóg stał się człowiekiem, przyszedł do nas, a więc i my winniśmy wyjść Bogu naprzeciw, aby spotkać się z wcielonym Synem Bożym. W tym czasie winno się odprawiać rekolekcje, które mają nam pomóc przygotować się na spotkanie z Jezusem.

Oczekiwanie na przyjście Jezusa jest źródłem radości. Jakkolwiek przygotowanie na przyjście Pana polega na oczekiwaniu i pokucie, stąd fioletowy kolor szat liturgicznych.

Adwent przypomina nam, że całe nasze życie jest czekaniem. Zawsze do czegoś dążymy. Człowiek, który w życiu już na nic nie czeka jest nieszczęśliwy. Nasze życie staje się piękne dlatego, że jest czekaniem, jest dążeniem do czegoś.

Roraty

Roraty to Msza Święta odprawiana codziennie przed świtem ku czci Najświętszej Maryi Panny, odprawiana przez cały Advent w dni powszednie. Nazwa ta pochodzi od słów pieśni na wejście *Rorate caeli de super* — „Spuśćcie rosę niebios”. Zbawiciel jest tu porównany do rosy. Najstarsze ślady odprawianej w Polsce Mszy roratniej sięgają XII wieku. W wieku XVI roraty były już znane w całej Polsce.

W czasie rorat pali się przy ołtarzu dodatkowa ozdobna świeca. Świeca ta symbolizuje Najświętszą Maryję Panne, Matkę Zbawiciela.

Świeca roratnia

To biała świeca ozdobiona niebieską wstążką, zapalana w czasie Mszy roratniej. Jest

ona symbolem Maryi, która podobnie jak jutrenka wyprzedza wschód słońca. To ona poprzedziła przyjście Chrystusa.

Wieniec adwentowy

Ten niemiecki zwyczaj znany jest w Polsce od ponad 160 lat. Na zielonym wieniec umieszcza się cztery świece. Cała rodzina gromadząc się w niedzielny wieczór przy wspólnej modlitwie zapala kolejne świece jako znak czuwania i gotowości na przyjście Jezusa.

Wieniec adwentowy posiada bogatą symbolikę: światło, zieleń i krąg, które oznaczają wspólnotę oczekującą w miłości i radości na przyjście Pana. W wigilię Bożego Narodzenia cztery palące się świece oznajmniają przyjście Jezusa, który jest światłością świata.

Ks. Eugeniusz

Na czas rekolekcji, odpustu parafialnego oraz Adwentu, życzymy Wam drodzy Czytelnicy wielu łask Bożych, pojednania z drugim człowiekiem i autentycznej miłości, aby Chrystus, którego z tęsknotą wyczekujemy, rzeczywiście narodził się w naszych sercach i wniósł światło w mroki naszego życia.

Zespół redakcyjny